

Bnti
2001

doublet

DBnd

✓

ANALELE ȘTIINȚIFICE

ALE

UNIVERSITĂȚII „AL. I. CUZA”
DIN IAȘI

(SERIE NOUĂ)

SECȚIUNEA II

a) Biologie

TOMUL XXIII, ANUL 1977

EXTRAS

ATAȘAMENTUL CHIROPTERELOR FAȚĂ DE ADAPOSTUL ALES

DE

N. VALENCIUC ȘI I. ION

The paper gives data and observations indicating the great attachment on some species of colonial bats (*Myotis oxygnathus* and *Myotis myotis*) for their choice shelter.

The investigations were carried out in different shelters of bats, during a few years.

Este cunoscut faptul că cele mai multe specii de chiroptere din regiunea temperată își schimbă adăpostul în funcție de sezon pendulînd de obicei între adăpostul de iarnă și cartierul lor de vară.

Observațiile noastre au fost făcute asupra unor specii (*Myotis oxygnathus* și *Myotis myotis*) care se constituie în colonii preferînd pentru iarnă adăposturile reprezentate de peșteri, iar vara din cauză ca aceste adăposturi rămîn reci, se deplasează către cartierele de vară adesea la distanțe de zeci și chiar peste 100 de kilometri [4].

Cercetările efectuate de noi mai mulți ani de-a rîndul la peștera de la Raru—Suceava [5], care este un adăpost de iarnă, ne-a pus în situația de a constata următoarele :

— Unul din dusmanii liliecilor, care vizitează cu regularitate această peșteră și colonia este nevoită să plătească un anumit tribut, este jderul (*Martes foina*). Urmele lăsate pe zăpadă, urmele din peșteră, excrementele ce conțin fragmente oșpase și mulți peri de lilieci și chiar resturile de la ospățul său demonstrează din plin acest lucru. Cu toate acestea colonia s-a constituit an de an mereu în același adăpost.

— În seara zilei de 9.X.1965, gura peșterii a fost închisă cu o plasă de pescuit. Deranjați în zborurile lor nocturne, liliecii au părăsit aproape complet peștera. Șapte zile mai tîrziu colonia s-a constituit integral în același adăpost. Părăsirea acestuia n-a fost decît temporară.

— În iarna anului 1964—1965 colonia a fost vizitată lunar, ocazie cu care s-au făcut și cîteva sute de inelări. Deranjați din cauza zgomotului și mai ales a luminii pe care o purtăm cu noi, exemplarele trezite din somnul de iarnă se deplasau cel mult dintr-o sală în alta a peșterii dar n-au părăsit niciodată adăpostul. În iarna următoare colonia se constituie în același loc și număra tot aproximativ 6 500—7 000 de exemplare.

— Cercetările efectuate de noi pînă în anul 1970 ne-au dat posibilitatea să reîntîlnim mereu exemplare inelate cantonate nu numai în același adăpost dar chiar în aceleași săli ale peșterii. Lucrul acesta ne demonstrează că an de an colonia s-a folosit mereu de același adăpost deși ea a fost mereu deranjată, de data aceasta și de o serie de turiști, în ciuda faptului că peștera este mai puțin accesibilă.

Cercetări similare au fost făcute și la un adăpost de vară — podul școlii din Dărmănești—Suceava [6] — unde am constatat următoarele :

— Din cauza excrementelor care se adunau în pod într-un strat destul de gros, din cauza descompunerii urîinii și a mirosului înțepător care se degajă, din cauza

unor paraziti și a unei faune întregi care trăiește pe seama descompunerii excrementelor, directorul scolii, înainte de a ajunge noi acolo, a hotărât lichidarea acestei colonii care număra cam 1500 exemplare de *Myotis myotis*.

— În anul 1959 un om plătit s-a urcat în pod și a ucis cu bătul un mare număr de exemplare (cîteva sute) socotind că cei rămași vor părăsi adăpostul.

— În anul 1962, intrucît colonia își refăcuse numărul, s-a cerut ajutorul sanepidului care a încercat decimarea coloniei cu ajutorul formolului pulverizat.

— Intrucît colonia n-a părăsit adăpostul, în anul 1963, oamenii trimiși de sanepid s-au folosit de fumul de sulf.

— În anul 1965, colonia complet reconstituită, a plătit un tribut de cîteva sute de exemplare pe care un cetățean din sat le-a valorificat vinzindu-le vîi la Asociația vinătorilor din Suceava.

— În anul 1967, atunci cînd noi am început să studiem această colonie, ea număra, la sfîrșitul lui august, cam 1700 exemplare, deci era complet refăcută.

Asa cum rezultă din cele relatate mai sus, în ciuda faptului că mai ales omul s-a amestecat adesea în mod brutal în viața lilieciilor aducîndu-le serioase prejudicii, iarna de iarnă, sau vară de vară, liliecii s-au constituit în colonii mereu în aceleasi locuri unde au putut să-și petreacă somnul de iarnă, sau unde au putut să nască și să-și crească puii, manifestînd prin aceasta un înalt grad de atașament față de adăpostul ales. Numai schimbarea radicală a unor factori ecologici — temperatura, umezeala, hrana etc. — ar putea să-i determine să părăsească adăposturile alese.

BIBLIOGRAFIE

1. Brosset A. — La biologie des chiroptères. Masson et Cie, Edit. Paris, 1965.
2. Dumitrescu M. și colab. — Lucr. Inst. de Speologie „E. Racoviță” T. I—II, București, 1962—1963.
3. Krzanowski A. — Acta Theriol. vol. 3, Bialowieza, 1959.
4. Roer H. — Bonn Zool. Heter., 19, nr. 1—2, 1968.
5. Valenciuc N. și Ion I. — An. șt. Univ. Iași, T. X, f. 2, 1964.
6. Valenciuc N. — Studii și comunic. Bacău, 1971.

1
:
:
s
U
o
p
a
:
:
ră
:
s-
a
de
p
ap
:
rel
chi
col
ace
sib
Dă
din